

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Tư, ngày 30/08/2023

PHÁP SƯ TỊNH KHÔNG GIA NGÔN LỤC

Phần 3 Chương 3

NÓI VỀ CÁCH GIỮ TÂM

(BÀI HAI)

Người xưa nói: “*Tâm viên ý mã*”. Tâm của chúng ta giống như con khi chuyên cành, ý của chúng ta giống như con ngựa ở ngoài đồng hoang. Tâm của chúng ta luôn biến đổi rất nhanh. Hàng ngày, chúng ta phải kiểm soát tâm một cách chặt chẽ, không để tâm mình buông lung. Chúng ta đến một môi trường tùy tiện, phóng túng thì tâm chúng ta cũng sẽ tùy tiện phóng túng. Chúng ta đến một môi trường trang nghiêm, nghiêm túc thì tâm chúng ta cũng sẽ trở nên nghiêm trang, nghiêm túc. Ngay đến các bậc A-La-Hán, các bậc đã chứng lậu tận thông, không còn phải sinh tử, khi nghe tiếng nhạc trời thì các Ngài cũng bất giác đứng dậy nhảy múa. Khi chúng ta nghe điệu nhạc thì miệng của chúng ta ngâm nga, chân tay chúng ta cũng gõ nhịp.

Người tu hành Phật pháp hay người học chuẩn mực Thánh Hiền đều phải bắt đầu tu từ nơi tâm. Chúng ta tùy tiện để tập khí dẫn đạo thì những tập khí này sẽ mãi làm chủ chúng ta. Hòa Thượng từng nói: “***Chúng ta chưa từng làm chủ được mình một lần nào nên chúng ta mới thành ra như thế này! Nếu chúng ta có một lần làm chủ được chính mình thì chúng ta đã làm Phật Bồ Tát***”. Hôm nay, chúng ta là phàm phu, đời này và đời sau nếu chúng ta không làm chủ được chính mình thì chúng ta sẽ mãi là một phàm phu. Bài học hôm qua Hoà Thượng nói: “***Phật Bồ Tát nhìn thấy tất cả chúng sanh là Phật Bồ Tát. Người thiện nhìn thấy tất cả chúng sanh là người thiện. Người ác nhìn thấy tất cả chúng sanh đều là người ác. Vậy thì chúng ta phản tỉnh xem chúng ta đang là người mê hay người giác?***”.

Hòa Thượng nói: “***Mỗi người có sở thích khác nhau, chúng ta không nên yêu cầu người khác phải giống như mình. Khổng Lão Phu Tử dạy chúng ta: “Nhập cảnh tùy tục”. Bồ Tát Phổ Hiền cũng dạy chúng ta: “Hằng thuận chúng sanh tùy hỷ công đức”. Chúng ta phải tùy thuận người khác, chúng ta không nên yêu cầu người khác phải tùy thuận theo chúng ta. Phật Bồ Tát có thể tôn trọng tùy thuận người khác, phàm phu muốn người khác tôn trọng, tùy thuận, phục tùng mình. Phàm, Thánh khác biệt ở ngay chỗ này!***”. “*Tùy thuận*” là chúng ta thuận theo tánh đức, chúng ta không thuận theo tập tánh của người khác. Tập tánh là những tập khí xấu ác. TỰ tánh của chúng ta vốn dĩ là thuần tịnh, thuần thiện. Chúng ta nhìn thấy người khác làm ác,

chúng ta cũng làm theo họ vậy thì chúng ta đã sai. Nếu tâm một người không thuần tịnh, thuần thiện thì chúng ta nên khéo léo tránh đi, chúng ta không nên làm người khác cảm thấy khó chịu.

Hòa Thượng nói: “ ***Ở thế gian, chúng ta không nên kết oán với người. Người khác huỷ báng, hãm hại chúng ta thì chúng ta phải cam tâm, nhẫn chịu, nhất định chúng ta không có một chút ý niệm báo thù. Nếu chúng ta có một chút ý niệm báo thù thì oan oan tương báo không bao giờ có thể kết thúc***”. Người khác nhục mạ, hãm hại thậm chí giết hại vậy thì nhất định, trong đời quá khứ chúng ta đã làm như vậy với họ. Ngày nay, họ đối xử với chúng ta như vậy thì món nợ này coi như đã trả xong. Chúng ta nghe lời dạy này rất nhiều lần nhưng khi chúng ta bị ức hiếp, bị oan, chúng ta vẫn cảm thấy “*nuốt không trôi*”. Chúng ta phải hiểu tất cả là nhân quả, không có nhân thì sẽ không có quả. Chúng ta phải có cái thấy, cái nhìn là chúng ta đang trả nợ.

Tôi thường nói, hiện tại, tôi không thiếu gì mà tôi chỉ “*thiếu nợ*”. Chúng không có mong cầu nên chúng ta không thiếu thứ gì. “*Thiếu nợ*” là trong nhiều đời nhiều kiếp chúng ta đã tạo ra rất nhiều oan trái cho chúng sanh, chúng ta đều đang thiếu nợ chúng sanh. Hòa Thượng nhắc, khi chúng ta gặp phải việc thì chúng ta phải nghĩ đó là chúng ta đang trả nợ. Chúng ta trả nợ xong, đời sau gặp lại chúng ta và họ sẽ là bạn tốt, không còn phải đối đầu, không còn “*oan oan tương báo*”.

Hòa Thượng nói: “***Chúng ta nhất định không được có chút tâm, chút hành vi hãm hại người nào, đây chính là chúng ta tu hành. Chúng ta làm được điều này thì chúng ta chân thật là người có phước. Chúng ta không nên kết oán thù với chúng sanh, ngay đến súc sanh chúng ta cũng không nên kết oán thù!***”. Những hôm gần đây, báo chí nói nhiều về việc chúng ta phóng sanh chim, nhiều người cho rằng vì có người phóng sanh chim nên mọi người mới bắt chim. Nhiều tờ báo đang kêu gọi mọi người không phóng sinh chim nữa. Có một chú chim ri bị bắt, chú đã cắn vào lồng sắt để được tự do, chú chim đó đã chết vì kiệt sức. Chú chim đó có lẽ đang phải nuôi đàn chim nhỏ nên nó muốn được thoát ra khỏi lồng sắt. Chúng ta phải hết sức từ bi quán sát, thận trọng khi phóng sanh.

Khi tôi đi phóng sanh, tôi không bao giờ báo trước, tôi thường gọi cho người bán chim vào 7 giờ tối, nếu họ có sẵn chim thì tôi mua. Có rất nhiều việc để chúng ta có thể làm để tu tạo phước điền như cúng dường Cha Mẹ, cúng dường trường bói. Trường bói không nhất định phải là thân bằng quyến thuộc của chúng ta mà có thể là các cụ già đang không có người chăm sóc. Nhiều người tổ chức các buổi phóng sanh lớn, họ mua hàng trăm triệu tiền các con vật, tôi không bao giờ tham dự những buổi phóng sanh lớn như vậy. Chúng ta nên phóng sanh với số lượng nhỏ để tránh việc các con vật bị chết hay bị bắt lại. Chúng ta phóng sanh là để cứu giúp các chúng sanh, không phải để chúng ta biểu diễn. Chúng ta mang sinh mạng chúng sanh để biểu diễn thì đó là

tội ác. Chúng ta vô tình thấy chúng sanh chuẩn bị bị giết thì chúng ta nên mua để mang thả.

Hòa Thượng nói: **“Trên “Kinh Lăng Nghiêm” Phật nói: “Người chết làm dê, dê chết làm người”. Người ăn thịt dê thì khi người chết đi người sẽ làm dê. Con dê sau khi chết đi sẽ làm người, người lại ăn dê, đời đời kiếp kiếp ăn nuốt lẫn nhau, oan oan tương báo không bao giờ kết thúc. Các chúng sanh oan oan tương báo thì quả báo luôn là nhiều hơn, quả báo không bao giờ bằng hay ít hơn. Sau mỗi đời quả báo của chúng ta sẽ càng nhiều hơn vậy thì chúng ta sẽ tạo thành một đại kiếp nạn”**. Chúng ta nợ người một đồng thì chúng ta sẽ phải trả hai đồng, chúng ta giết vật một mạng thì chúng ta phải đền hai mạng.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta giúp đỡ người khác để họ trở nên tốt hơn thì chính chúng ta cũng sẽ được tốt hơn. Chúng ta giúp đỡ người khác làm Phật thì chúng ta có đạo lý nào mà chúng ta không thể làm Phật!”**. Chúng ta giúp người có đời sống hạnh phúc, an vui thì không có lý do gì chúng ta không hạnh phúc, an vui. Tôi tin lời này của Hòa Thượng 100%. Hơn 10 năm trước, tôi đi khắp nơi để chia sẻ với mọi người, tôi không có thời gian lo cho gia đình của mình. Khi tôi thấy hai đứa con của mình có dấu hiệu hư hỏng, tôi đã nghĩ, tôi chỉ có hai người con, trong khi đó còn rất nhiều người con trong xã hội cần giúp đỡ. Nhưng sau đó, mọi việc diễn ra cũng khiến tôi ngạc nhiên, hai người con gái tôi dần trở nên hiếu thảo, con gái tôi cũng lấy được những người chồng tốt, rất yêu thương chúng.

Hòa Thượng nói: **“Tất cả pháp thế gian và xuất thế gian đều như Phật nói: “Vô hữu định pháp”. Pháp thế gian không nhất định mà sẽ thay đổi. Tâm chúng ta thiện, chúng ta xả bỏ “tự tư tự lợi”, làm việc lợi ích chúng sanh thì tất cả sẽ chuyển đổi”**. Người thế gian thường nói: **“Nói trước bước không qua”**. Chúng ta trồng cây dưa thì chúng ta được ăn quả dưa, chúng ta trồng đậu thì chúng ta được ăn đậu, chúng ta trồng ớt thì chúng ta phải ăn ớt. Chúng ta làm một cách triệt để thì hoàn cảnh cũng sẽ chuyển đổi một cách triệt để theo tâm chúng ta.

Hôm qua, có một người gọi điện cho tôi, cô vừa gọi vừa run, vừa khóc, cô nói, hai vợ chồng cô ăn chay trường, cô mong được tôi tổ chức Lễ hằng thuận cho hai vợ chồng. Tôi không biết cô là ai, cô chỉ nói rằng, chồng cô là shipper, trước đây cô làm ca sĩ nhưng hiện tại, cô đang tự làm bánh kem để bán. Tôi nói, cô thành tâm thì tôi sẽ nhận lời, hai vợ chồng cô chỉ cần chuẩn bị tâm chân thành là được, chúng tôi sẽ tự lo chi phí đi lại, hệ thống Khai Minh Đức sẽ đứng ra tổ chức. Khi chúng ta tổ chức trại hè ở Sóc Trăng, một số người hỏi, mời nhóm của chúng ta tổ chức trại hè thì sẽ cần chi phí là bao nhiêu. Nếu tính chi phí đi lại, sinh hoạt cho những người tổ chức chương trình thì số tiền đó sẽ không nhỏ nhưng chúng ta làm vì chúng ta muốn phục vụ chúng sanh, chúng ta tự trả các chi phí cần thiết. Hiện tại, chúng ta nhịn ăn, nhịn mặc, nhịn những cuộc đi chơi để có tiền làm lợi ích chúng sanh.

Hòa Thượng nói: **“Tất cả kiết hung, họa phước, lợi hại đều ở ngay tâm chúng ta. Tâm chúng ta vì chúng sanh lo nghĩ thì tất cả những điều xấu sẽ trở thành điều tốt”**. Sự và Lý đều rõ ràng giống như lời Hoà Thượng nói. Người thế gian muốn dành lợi về mình nên họ cạnh tranh, đấu tranh và cuối cùng là dẫn đến chiến tranh. Nếu chúng ta chỉ làm để phục vụ người khác thì sẽ không có sự cạnh tranh. Chúng ta trồng rau chỉ để tặng cho người thì chúng ta sẽ không phải cạnh tranh với người. Nếu chúng ta chưa có một gia đình hạnh phúc thì khi chúng ta giúp nhiều gia đình hạnh phúc, an vui thì gia đình của chúng ta cũng sẽ dần dần trở nên hạnh phúc, an vui. Con chúng ta chưa ngoan thì chúng ta nỗ lực giúp con người khác, một ngày đẹp trời, con của chúng ta cũng sẽ trở nên hiếu thảo.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta có thể chuyển ác thành thiện, chuyển từ không có hy vọng thành ngập tràn hy vọng chỉ ở ngay trong một niệm”**. Nhiều người cảm thấy họ cùng đường, không còn hy vọng nên họ đã tìm đến cái chết. Ngày trước, có một cô gái, sau thời gian ăn chơi sa đọa thì cô bị nhiễm bệnh xã hội, khi gia đình ruồng bỏ thì cô trở nên tuyệt vọng, cô nhảy từ trên cầu xuống để tự vẫn. Chúng ta chỉ cần chuyển đổi ý niệm thì chúng ta đã chuyển ác thành thiện, chuyển phàm thành Thánh. Trước đây, chúng ta chỉ có ý niệm **“tự tư tự lợi”** nhưng bây giờ chúng ta chỉ có ý niệm **“hy sinh phụng hiến”** thì chúng ta mở ra tương lai vô cùng sáng lạn. Hiện tại, mỗi tháng chúng ta có nhiều tấn rau sạch, hơn 30.000 miếng đậu sạch để tặng mọi người. Chúng ta chỉ cần chuyển tâm thì tự khắc chúng ta từ không có hy vọng sẽ chuyển thành tràn đầy hy vọng.

Hòa Thượng nói: **“Trên Kinh Phật thường nói: “Tâm bao thái hư, lượng châu sa giới”. Tâm chúng ta phải rộng đến tận hư không, sức chứa của tâm phải trùm khắp pháp giới. Chúng ta hiện thực hoá tâm rộng lớn này bằng cách chúng ta biến người ác thành người thiện, biến người tà tri, tà kiến thành người chánh tri, chánh kiến, biến người tạo nghiệp thành người biết tạo phước cho thế gian”**. Chúng ta muốn làm được điều này cũng không khó! Người xưa dạy: **“Kiến quốc quân dân, giáo học vi tiên”**. Thế hệ trước đã khó có thể thay đổi thì chúng ta dạy thế hệ sau, thế hệ sau được dạy thì cũng sẽ ảnh hưởng đến thế hệ trước. Ông Bà, Cha Mẹ nhìn thấy con, cháu cúi đầu chào 90 độ thì Ông Bà, Bố Mẹ sẽ làm theo. Nếu Ông Bà, Bố Mẹ cúi đầu chưa sâu, chưa giống thì con cháu cũng sẽ nhắc. Nếu chúng ta chỉ tập trung làm giáo dục chuẩn mực Thánh Hiền ở thành thị thì các con ở vùng nông thôn sẽ không có hội được học, nơi nào đủ duyên để làm thì chúng ta sẽ làm. Hôm trước, có người hỏi tôi, vì sao không mở lớp **“Làm con phải hiếu”** ở nơi tôi đã sinh ra và lớn lên. Tôi cũng muốn thể hiện tâm tri ân, tâm **“uống nước nhớ nguồn”** nhưng người nơi đó chưa có ý, chưa muốn đứng ra làm thì tôi cũng chưa thể làm!

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta dùng tâm “chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi” để đối đãi với tất cả chúng sanh thì những chúng sanh ác cũng sẽ được cảm hoá. Chúng ta chưa thể cảm hóa chúng sanh do chúng ta làm chưa đủ,**

tâm chúng ta vẫn còn “tự tư tự lợi”. Chính chúng ta phải phản tỉnh, cải đổi, bù đắp để tâm chúng ta đạt đến “chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi”; trên sự tương thì chúng ta phải nhìn thấu, buông xả, tự tại, tùy duyên”. Tâm chúng ta chưa đủ chân thành, tâm chúng ta vẫn nhiễm ô thì chúng ta chưa thể cảm hoá được người.

Tổ Ân Quang đã dạy chúng ta: “**Kiệt thành tự khả chuyển phàm tâm**”. Tâm chúng ta chân thành đến mức cao nhất thì chúng ta nhất định chuyển được tâm phàm. Tâm chúng ta đủ chân thành thì người ác đến cùng cực cũng sẽ được cảm hoá. Chúng ta chưa cảm hoá được người là do chúng ta vẫn còn “tự tư tự lợi”. Chúng ta nhìn thấu mọi sự việc thì chúng ta sẽ có thể buông xả, chúng ta buông xả được thì chúng ta sẽ tự tại. Chúng ta nghe lời Phật Bồ Tát, Thánh Hiền là chúng ta đang mở cho mình một tương lai xán lạn. Nhiều người không dám sống nên họ chọn cho mình cái chết. Nếu chúng ta không muốn sống thì chúng ta hãy mang thân mạng để hy sinh phụng hiến cho chúng sanh. Hòa Thượng nói: “**Chúng ta phải biến tuyệt vọng thành hy vọng đến vô cùng vô tận**”. Những người đang cùng đường, đang tuyệt vọng mà họ nghe được những lời này thì họ sẽ có thể hy sinh phụng hiến, sẽ giúp ích cho cộng đồng một cách vô cùng mạnh mẽ.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!